

Nr 58.

Av herrar **Lundbom** och **Johansson** i Uppmälby, *angående omorganisation av lantbruksstyrelsens fiskeribyrå.*

Under de senare åren har intresset för fiskerinäringen visat en stadig ökning, och gäller detta särskilt sötvattensfisket. Här framträder en glädjande utveckling på alla områden, tämligen oberoende av de för vissa grenar av saltvattensfisket i åtskilliga avseenden bekymmersamma tiderna. På grund av det allmänna fiskeriintresset ha också ibland röster höjts för ett utbrytande av fiskeriärendena ur lantbruksstyrelsen dit de nu höra och deras överförande till en särskild fiskeristyreelse. Måhända kan det emellertid i nuvarande ekonomiskt svåra tider anses olämpligt att söka vidtaga en dylik utvidgning i den centrala administrationen. Det stigande intresset inom fiskets båda grenar, saltvattens- och sötvattensfisket, synes dock motivera en annan och mera enkel åtgärd, nämligen åstadkommande av full likställighet mellan de båda avdelningarna för salt- och sötvattensfisket inom lantbruksstyrelsens fiskeribyrå. Rörande denna fråga vilja vi anföra följande.

Från att tidigare ha varit en enhetlig byrå inom lantbruksstyrelsen, som handlade alla fiskeriärenden, ägde genom 1918 års riksdag beslut i samband med viss omorganisation av lantbruksstyrelsen en uppdelning rum inom fiskeribyrån på tvenne avdelningar. Den ena avdelningen skulle såsom förut sortera under en byråchef, den andra under en byrådirektör. Vardera avdelningen skulle handlägga ärenden rörande antingen saltvattens- eller sötvattensfisket. Förslaget härtill hade utgått från särskilt tillkallade sakkunniga, som därvid övervägt möjligheten av att på grund av framkomna önskemål härom antingen helt skilja fisket från lantbruksstyrelsen eller i varje fall få till stånd en uppdelning inom den centrala administrationen av ärenden rörande saltvattens- och sötvattensfisket. De sakkunnige, som ej ansågo sig kunna föreslå upprättande av en särskild fiskeristyreelse, ifrågasatte då att inrätta 2 fiskeribyråer, en var med sin byråchef, men föreslogo dock endast inrättandet av en byrådirektörsbefattning för den ena grenen av fisket, främst med hänsyn till att inom den lokala administrationen någon uppdelning på salt- och sötvattensfisket ej då vore genomförd.

Vid frågans behandling i riksdagen väcktes emellertid motioner dels om inrättande av en särskild fiskeristyreelse, dels om uppdelning av fiskeribyrån på tvenne likställda byråer, var och en med sin byråchef. Riksdagen beslutade dock som bekant i enlighet med de sakkunniges förslag.

Inom lantbruksstyrelsens fiskeribyrå finnes alltså en byråchef och en byrådirektör. För närvarande handlägger byråchefen ärenden rörande saltvattnensfisket och byrådirektören ärenden rörande sötvattensfisket. Ärenden av mera allmän beskaffenhet särskilt avseende personalfrågor samt förordnanden o. dyl. skola dock jämlikt lantbruksstyrelsens arbetsordning föredragas av byråchefen.

Det synes oss — och liknande synpunkter framlades redan år 1918 i den ovannämnda motionen — att ett dylikt förhållande ej kan ur fiskets synpunkt anses tillfredsställande. Särskilt sedan genom 1930 års riksdags beslut inom den lokala administrationen de båda grenarna av fisket skilts åt, så att en uppdelning skett på 2 saltvattnens- och 5 sötvattensdistrikt, varje med sin fiskeriintendent, synes det fullt motiverat, att fullständig uppdelning sker jämväl inom den centrala fiskeriförvaltningen, och synes detta också stå i överensstämmelse med de ovannämnda sakkunniges uppfattning.

En dylik uppdelning torde emellertid kunna påfordras ännu mera ur andra synpunkter. Vare sig det är salt- eller sötvattensfisket som företrädes av byrådirektören så torde denna gren av fisket lätt komma i en underordnad ställning gentemot den andra grenen, som företrädes av byråchefen. Det synes därvid lätt kunna bli så att ärenden som beröra den genom byrådirektören företrädda grenen av fisket komma att stå tillbaka för andra ärenden och att överhuvudtaget byrådirektören ej har samma utsikter att få sina synpunkter gällande och att få fram de frågor som beröra hans gren av fisket som byråchefen. Det måste dock förutsättas, att byrådirektören skall hava samma kompetens på sitt område och samma ansvar för utvecklingen av sin gren av fisket som byråchefen. Under sådana förhållanden synes det ej finnas någon anledning varför den ene tjänstemannen och den gren av fisket han representerar skall ställas i en ogynnsammare och mera underordnad ställning än den andra. Vad hittills sagts har naturligen sin tillämpning vare sig byråchefen företräder salt- eller sötvattensfisket, och byrådirektören den andra grenen.

Mot det nuvarande förhållandet, att sötvattensfisket företrädes av byrådirektören, talar dessutom den starka utveckling vari detta fiske för närvarande befinner sig. Redan genom de olika beslut rörande åtgärder för upphjälpande av sötvattensfisket som 1930 års riksdag fattade och vilka beslut föranleddes av en genom lantbruksstyrelsen år 1928 företagen utredning med förslag till dylika åtgärder har riksdagen erkänt den stora betydelse som sötvattensfisket och framförallt en utveckling av detsamma samt givetvis också av kustfisket efter sötvattensfiskar har för vårt land. Denna betydelse kan emellertid icke mätas enbart i den inkomst i livsmedel och penningar, som sötvattensfisket tillför landet och där helt säkert stora utvecklingsmöjligheter förefinnas, utan till mycket stor del även i den socialt och etiskt uppfostrande verkan som utövandet av fiske såsom tidsfördriv, sport och rekreation måste anses innebära. Just dessa sidor av sötvattens-

fisket spela en viktig roll för stora delar av landets befolkning men bli alltför lätt obeaktade. Det synes oss ur ovanberörda synpunkter att sötvattensfisket bör tillerkännas en lika stark ställning inom statsförvaltningen som saltvattensfisket.

Även synes detta motiverat på grund av de stora intressen och många ansvarsfulla frågor som sötvattensfiskets företrädare inom lantbruksstyrelsen har att bevaka och behandla. Vi vilja som exempel här särskilt framhålla de så kallade fiskeavgiftsärendena av vilka enligt vad vi inhämtat de viktigare förr eller senare komma under lantbruksstyrelsens behandling. Då det här ofta rör sig om utdömande av betydande belopp eller om åläggande av mycket dyrbara anläggningar för fiskens uppgång, för fiskodling eller för avloppsvattens renande etc., inses lätt, att ett stort ansvar åvilar den som skall föredraga dessa ärenden inom lantbruksstyrelsen och jämväl sedermera i många fall organisera den verksamhet som åsyftas med de utdömda medlen eller anläggningarna.

För likställighet mellan de båda avdelningarna talar slutligen även inordnandet av den nyupprättade undersöknings- och försöksanstalten för sötvattensfisket inom lantbruksstyrelsen, där föredraganden för ärenden rörande sötvattensfisket skall vara föreståndare för ifrågavarande anstalt. Ehuru denna anstalt ännu varit igång endast något över två år, torde dock enligt vad vi förvissat oss om därstädes pågå en stor del viktiga undersökningsarbeten, varav några redan lämnat praktiskt betydelsefulla resultat såväl för det rena sötvattensfisket som för kustfisket efter sötvattensfisk. Givetvis måste det med hänsyn till dessa fiskens bästa och deras framtid synas önskvärt, att ifrågavarande anstalt, även om den på grund av sina uppgifter bör stå i det nära samband med lantbruksstyrelsen som nu också är fallet, jämföras med andra liknande institutioner och dess föreståndare sålunda uppföras i lönegrad B 30. Samtidigt synes föreståndaren även i likhet med vad som är fallet inom andra motsvarande institutioner böra benämnas professor.

Överhuvudtaget synes det oss att det större inflytande som sötvattensfiskets företrädare inom lantbruksstyrelsen finge, därest han komme i byråchefs ställning, måste komma att verka befordrande på detta fiskes utveckling såväl då det gäller själva administrationen som även den nyssnämnda anstaltens verksamhet.

En mångfald olika skäl och särskilt sötvattensfiskets nuvarande glädjande utveckling och de möjligheter som här utan tvivel finnas att göra detta fiske till en faktor av långt större ekonomisk och social betydelse för vårt land än det för närvarande har, tala sålunda enligt vårt förmenande för att detta fiske och dess företrädare inom den centrala förvaltningen beredas samma ställning som saltvattensfisket. Den ökning i kostnader som härigenom skulle uppstå torde i betraktande av de fördelar som skulle vinnas få anses vara av helt underordnad natur. Densamma torde nämligen in-

skränka sig till skillnaden mellan lönegraderna B 28 och B 30, eller 960 kronor årligen.

På grund av det anförda få vi sålunda hemställa,

att riksdagen måtte besluta att fiskeribyrån inom lantbruksstyrelsen uppdelas på tvenne likställda byråer, en för saltvattens- och en för sötvattensfisket, *att* i stället för den nuvarande byrådirektörsbefattningen på fiskeribyrån inrättas en byråchefsbefattning såsom chef för den nya fiskeribyrån *och att* härav påkallad höjning i den av K. Maj:t föreslagna ordinarie staten för lantbruksstyrelsen genomföres.

Stockholm den 16 januari 1935.

Erik Lundbom.

C. J. Johansson.
